

VERDOR D'ESTIU

La Segarra és una terra en la qual hi descobrim infinitat de colors en cada època de l'any. Un dels més bonics és el verd, amb l'immens ventall de tonalitats diferents, sols cal contemplar un camp de blat una tarda de primavera quan bufa el vent. L'entorn del barri de Sant Magí és verd, color present a la seva festa, la festa gran del barri, la festa de SANT MAGÍ.

Verd auster del boix. Decora la cornisa de l'entrada a l'església, guarneix la cova del sant, avui única, abans -ho recorda Josep Mascases com "el convent" o "cal pena" feien una reproducció de la cova a l'entrada de la seva llar, el boix era l'element de decoració. Cobreix els argadells i dóna, en ple estiu, una sensació de frescor plaent. Es curiós, abans quan una família del barri estava de dol era portadora de l'aigua com tothom, però els argadells no anaven guarnits, solament portaven les cargues de boix damunt de l'animal. Darrera el boix, el treball de l'home.

Verd de vellut. El descobrim en els balcons, finestres i balconades. Els geranis florits de tots colors criden l'atenció del vianant, però els seus colors tenen una tonalitat especial per les fulles que els envolten, la seva brillantor és especial, fent del barri una meravella. Darrera els geranis la mestressa de casa, amb el seu silenci té cura de molts detalls, aquest n'és una mostra.

Verd de FESTA MAJOR. El canta Ramon Turull en el seu poema "**Serrell**": "el verd, el vermell o el groc/ atansen totes les cases/ per a viure més intensa/ la pau de l'hora i el lloc". Els carrers estan engalanats amb serrells de tots colors, nois i noies els han guarnit, l'hora, què importa? demà és la festa, tot ha d'estar preparat. Aquesta és una manera de fer BARRI.

Verd ple de màgia. Carles Cepero en el seu poema "**Sant Magí**" ens parla de "les herbes d'olor" em fa pensar ràpidament en la més misteriosa i fascinant, l'espígol.

ESPÍGOL, llibre del qual és autor Emili Rabell, persona lligada a tot el que representa Sant Magí. En el seu recull de poemes hi trobem, entre altres, "**La festa de Sant Magí**", el títol és possible que neixi amb aquesta festa.

Antoni Rovira i Virgili, en l'article sobre Sant Magí (Segarra, 15-VIII-68), ens diu: "L'espígol puja dret i alt, la seva tija és una llança. Un manat d'espígol és com un feix de sagetes protectores. La seva

olor ens porta el goig de viure, amb la seva flaire pròpia ens porta un record íntim i una sensació plaent".

Els rams d'espígol es lliguen amb una mida del Sant, estan preparats per oferir-los a tots als qui, durant el dia, el veneraran. La plaça, l'església, tot el barri queda amarat d'aquest perfum, els cer-verins i els de fora vila en queden impregnats, i per uns moments la màgia de l'espígol ens fa sentir serenor, benestar, tranquil.litat, joia, pau... Darrera l'espígol hi ha tota la gent del barri, petits i grans, vells i joves, tots han participat per fer viure i reviure, any rera any, aquesta festa tan seva i una mica de tots. Diu el poeta:

*El bosc arriba a la casa
cavalcant un aire fi.
Sense tu no fóra festa
la festa de Sant Magí.*

Montse Pont

L'ARC DE LES FESTES

Deia Cervantes -diu en Cela- que l'any té cinc estacions: "primavera, verano, estío, otoño, invierno".

Nosaltres, d'estiu només en tenim un: el que va de Sant Antoni a Sant Magí - i a tot estirar a Sant Joan Degollat i, de vegades, a la Festa Major.

Sant Magí, per a mi, per a nosaltres que perteneixem, d'ànima, al barri és el moment culminant de l'estiu, la seva apoteosi: els rucs i le someres, amics de tants anys, l'aigua miraclera, la missa de bon matí i la del vespre amb música, el ball de la coca, que aquest any celebrarem a la Plaça Gran... "Un moment que val la pena/ Un moment que val tot l'any...", com diu el poeta.

Quan se'n torna Sant Magí cap a la Brufaganya, comencem a tancar les portes de l'estiu -de "l'estio" cervantí. Però s'obren les del record, fet de perfum d'espígol, que ens arbora el desig d'un altre Sant Magí...

Benvinguts a la Festa.

Sant Magí Lluny, ara ben a prop, ens hi convoca a tots.

Un veí